

ת"פ 8312/02/23 - חברת אהל אלסנה אלחיריה, אבראהיעם ברכאת נגד אבראהים עבד מעאלי, עלי עבד מעאלי, מוחמד עבד מעאלי, אסמעאיל עבד מעאלי, אחמד מוחמד ג'ריב

בית משפט השלום בירושלים

תפ"מ 8312-02-23 מעאלי ואח' נ' חברת אהל אלסנה אלחיריה (חל"צ) ואח'
תיק חיצוני:

מספר בקשה: 14

לפני מבקשים	כבוד השופטת אורנה סנדלר-איתן
1. חברת אהל אלסנה אלחיריה	
2. אבראהיעם ברכאת	
נגד משיבים	
1. אבראהים עבד מעאלי	
2. עלי עבד מעאלי	
3. מוחמד עבד מעאלי	
4. אסמעאיל עבד מעאלי	
5. אחמד מוחמד ג'ריב	

ב"כ המבקשים: עו"ד אשרף סייף
ב"כ המשיבים: עו"ד מוחמד דחלה

החלטה בבקשה מס' 14

החלטה זו ניתנת על ידי עם שובי מחופשה בחו"ל.

עיינתי בבקשה ובתצהיר ולא מצאתי כי האמור בהם מקים עילה לפסילתי מלשבת בדין בתיק זה:

בניגוד למשתמע מהאמור בבקשה, השיחה הקצרה הנזכרת בתצהיר המבקש לא נסבה כלל על עניין המשפט, אלא על זיכרון משותף שלי ושל ב"כ הצד שכנגד: שנינו עבדנו בעבר הן עם כב' השופט בדימוס שלמה לויין בבית המשפט העליון והן עם פרופ' דוד קרצ'מר באוניברסיטה העברית. כמו כן, למיטב זכרוני, השיחה האמורה, שנמשכה דקות ספורות, החלה עוד בטרם עזב ב"כ המבקש את האולם. בנוסף, למיטב זכרוני, עם חזרתו של ב"כ המבקש לאולם נמסרו לו הדברים האמורים הן על ידי והן על ידי עו"ד דחלה. מכל מקום, התנצלותי הכנה לפני המבקש ובא כוחו אם הדברים פגעו בו באופן כלשהו.

אשר לדברים הנזכרים בסעיף 10 לתצהיר:

ההחלטות הנזכרות בסעיפים קטנים 10.1-10.5 הן החלטות משפטיות שהמבקש רשאי כמובן לערער עליהן, והן אינן עמוד 1

מקימות עילת פסלות.

בקצרה אומר כי בהתאם להחלטה שניתנה בתום הדיון אכן נדרשו המשיבים להגיש יפוי כוח תקין.

כמו כן, כפי שהבהרתי בהחלטות שניתנו על ידי, איני סבורה כי מורכבות ההליך הצדיקה העברת הדיון בהליך זה לסדר דין רגיל, וזאת בשים לב לכך שהמדובר בתביעת לפינוי מושכר שהטענה המרכזית המועלית בה היא אי תשלום דמי שכירות.

קיבלתי את כתב התביעה המתוקן לתיק משהתברר כי זה הוגש לתיק עקב הסכמה דיונית בין בא כוחם לשעבר של המבקשים (שהוחלף על ידם לקראת הדיון) - הסכמה שאינה מוכחשת גם כעת, לבין בא כוחם דאז של המשיבים. עם זאת, על מנת לשמור על זכויותיהם הדיוניות של המבקשים, אפשרתי להם בתום הדיון שנערך ביום 17.4.23 להגיש תוך חודש ראיות נוספות מטעמם, תוך שימת דגש על הגשת אסמכתאות לתשלום דמי השכירות על ידם.

תמליל ההקלטה הנזכר בס"ק 10.4 ואשר צורף לכתב התביעה המתוקן התייחס להודאה-לכאורה של המבקש בקיומו של חוב דמי שכירות. כאמור לעיל, אפשרתי למבקשים להגיש ראיות נוספות מטעמם להוכחות תשלום דמי השכירות כנטען על ידם, ואכן הוגשו על ידם ראיות שונות לעניין זה. משקלו של תמליל ההקלטה כראיה ייבחנו על ידי במסגרת פסק הדין.

לעניין האמור בס"ק 10.5 ראו סעיף 2 להחלטה שניתנה בתום הדיון האחרון שנערך ביום 13.6.23.

לאמור בס"ק 10.6: הטענה אינה נכונה ופרוטוקול הדיון מדבר בעד עצמו.

לאמור בס"ק 10.7: אכן הבהרתי לבעלי הדין כי מאחר שהמדובר בתביעה לפינוי מבנים המאכלסים בית ספר, ישנו קושי מהותי "לגרור" את מתן פסק הדין לתוך שנת הלימודים הבאה, דבר העשוי להקשות עוד יותר על הפינוי ככל שאכן יידרש כזה, שכן מטבע הדברים עשוי הפינוי להצריך מציאתו של פתרון חלופי לבית הספר.

לאמור בס"ק 10.8: למיטב זכרוני האווירה בדיון הייתה נעימה, ושונה בתכלית מהמתואר בסעיף זה. נכון הדבר שאמרתי לבעלי הדין בתום ישיבת ההוכחות, כי על פני הדברים ישנו קושי בראיות שהציגו המבקשים להוכחות טענותיהם לתשלום דמי השכירות, ולהסכמה הנטענת על ידם בדבר הארכת חוזה השכירות לתקופה נוספת. עשיתי כן בניסיון להביא את בעלי הדין להסכמות, אך לצערי הדבר לא צלח. עם זאת, בתיק טרם הוגשו סיכומים, ופסק הדין טרם ניתן על ידי. ממילא, דעתי בתיק לא ננעלה.

לסיכום, אני דוחה את הבקשה לפסילה.

ניתנה היום, ו' תמוז תשפ"ג, 25 יוני 2023, בהעדר הצדדים.